

[Niels Frederiksen.]

atter Tusinder af danske Landbrugere. Regeringen har ved sine Forslag tilstræbt, at denne Hjælp kunde fortsættes Skatteaaret ud, og det er min bestemte Opfattelse, at det er slet ikke saadan i danske Landbrugskredse, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gav Udtryk for her, at man med stor Ligegyldighed ser paa, om denne Lovgivning kan fortsættes. Nej, saa maa det være nogen underlige Landbrugere, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal møder paa sin Vej, for naar jeg gaar derude, møder jeg den ene efter den anden, der spørger: Kommer I ikke til Forlig derinde, saa at Krisehjælpen kan fortsættes Aaret ud? for det maa alligevel erkendes, at hvis vi kan blive fri for Skatter hele Aaret rundt, er det en Hjælp, der kan mærkes, og en Hjælp, vi under de nuværende Forhold forfærdelig daarligt kan undvære.

Og jeg tror, at den samme Betragtning kan man møde hos den arbejdsløse Skare, som ingen Politiker i dette Øjeblik er i Stand til væsentligt at formindske. Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Gang paa Gang, maaske for 100de Gang, i den høje Rigsdag har talt om, at det er de organisationsmæssigt aftalte Lønninger, der bevirker Omfanget af den Arbejdsløshed, vi i Øjeblikket staar i. Det er en hensigtsløs Tale af to Grunde: hensigtsløs af den Grund, at det ærede Medlem som Politiker ingen som helst Indflydelse kan have paa det Forhold, og dernæst ogsaa hensigtsløs, fordi Forholdene i Øjeblikket i Realiteten ligger saadan, at store Dele af det danske Erhvervsliv staar saa vanskeligt i det, at selv om Arbejderlønningerne blev noget formindsket, vilde det ikke medføre synderlig øget Anvendelse af Arbejdskraft i de Tusinder af private Bedrifter, der under normale Forhold kalder paa Medmenneskers Medvirken til Forbedring og Udvidelse af Bedrifterne paa forskellige Omraader.

Derfor er det alt for stærkt sagt, naar det ærede Medlem karakteriserer vor politiske Opfattelse som nationaløkonomisk Forvildelse. Det ærede Medlem bruger jo meget stærke Ord om sine Medmenneskers Opfattelse af Politik. Jeg for mit Vedkommende vil dog ikke sige saa stærke Ord om den nationaløkonomiske Opfattelse, det ærede Medlem giver Udtryk her, men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem Gang paa Gang bedømmer ganske forkert Virkningen og Betydningen af de Reforme, som bliver behandlet, eventuelt gennemført i Rigsdagen.

Den nuværende Regering og Regeringspartierne har søgt at mildne de Vanskeligheder, som de økonomiske Forhold i Verden medfører for vort Folk, ved en Række Reforme, som jeg ganske kort skal nævne. De er jo drøftet her saa tit, at jeg ikke skal gentage, hvad de indeholder, eller hvorledes de har virket, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Kriselovgivning, som vi gennemførte i Efteraaret og nu søger forlænget, har været en værdifuld Hjælp til de to Fløje af danske Borgere: de arbejdsløses Rækker og Landbrugets gældbundne og kriseramte Udøvere.

Man har ogsaa søgt paa anden Maade at mildne Vanskelighederne for dem, der blev ramt af Krisen. Man har søgt at mildne dem gennem en Forbedring af Akkordlovgivningen. Man har søgt at gøre det ved at yde Bidrag fra Staten til, at man ved mindelig Aftale med sine Kreditorer kunde opnaa en Ordning, hvorved Hjemmene bevaredes for mange, og den Lov har nu faaet en Form, som sikkert gør den brugelig i mange Landbrugerhjem. Man har ogsaa søgt ved Gennemførelsen af en Lov om Udsættelse af Tvangsauktioner at værne Landbrugerne mod at blive smidt ud af deres Hjem paa Grund af den øjeblikkelige vanskelige Tilstand, og man har endvidere prøvet paa at værne Landbruget imod Tidens Vanskeligheder ved at foreslaa en Række Reforme, som ikke endnu er gennemført og formentlig heller ikke kan gennemføres, fordi man møder Modstand imod disse fra Oppositionspartierne, der har Magten til at standse disse Reforme i Landstinget.

Dernæst har man ogsaa søgt paa et meget vigtigt Omraade under de vanskelige Forhold at gennemføre en Politik, der i nogen Maade sikrede, at vort Pengevæsen blev holdt i Orden. Oppositionspartierne har medvirket til, at denne Politik kunde gennemføres, men paa en noget forskellig Maade. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal angaaende dette Forhold. Anledningen til Spørgsmaalet er, at Landstingsmand Hauch i det andet høje Ting paa Partiet Venstres Vegne har sagt, at en Fortsættelse af den nuværende Pengepolitik i Danmark gaar Venstre ikke med til; Landstingsmanden har allerede paa Partiets Vegne bebudet, at naar de to Maaneders Forlængelse er forbi, hører Partiets Medvirken til en Fortsættelse af denne Politik op. Det er en meget betydende Udtalelse i et